

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: **2018. F. 226.**

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban megtartott nem nyilvános tárgyaláson, zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi

határozatot:

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy eljárás alá vont ügyvéd **2 (kettő) rendbeli szándékos, ebből 1 (egy) rendbeli folytatólagosan megvalósított fegyelmi vétséget** követett el, ezért **300.000 Ft (azaz Háromszázezer Forint) pénzbírság** fegyelmi büntetéssel sújtja.

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy a **kiszabott pénzbírságot**, valamint **80.000 Ft átalányköltséget** 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara 10900011-00000007-20950113 számú bankszámlájára, az ügyszámra való hivatkozással.

Indokolás:

A bejelentés:

A jelen ügyben [...] fordult panasszal a Budapesti Ügyvédi Kamarához, kifogásolva az eljárás alá vont ügyvédnek polgári peres eljárással kapcsolatos ügyvédi mulasztását, valamint tájékoztatás elmulasztását.

A tényállás:

Panaszos 2015. év folyamán – pontosabban már meg nem állapítható időpontban – megbízást adott eljárás alá vont ügyvéd részére, hogy őt Kft.-vel szembeni jogvitájában képviselje, amely jogvita szabálytalan gázkételezéssel összefüggésben alakult ki a Kft. és a panaszos között. A megbízás alapján az eljárás alá vont ügyvéd a Járásbíróságon folyamatban volt polgári perben – panaszos, mint alperes képviseletében – eljárta, a panaszossal együtt a 2015. november 16. napján tartott bírósági tárgyaláson megjelent, ott panaszos jogi képviselőjeként nyilatkozatot tett. Ezt követően a panaszos részére tájékoztatást nem adott az ügy állásáról, az elsőfokú ítéletet panaszos részére nem küldte meg, a panaszos számára kedvezőtlen elsőfokú ítélet ellen a fellebbezést nem nyújtotta be.

A fenti perrel párhuzamosan folyamatban volt egy másik per is, amely szintén a szabálytalan gázkételezés ügyében folyt. Ez utóbbi pert panaszos, mint felperes indította a Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt a Hivatal, mint alperes ellen. A panaszos ezen ügyben is megbízta az eljárás alá vont ügyvédet a képviselet ellátásával. Ebben a perben szintén egy tárgyaláson jelent meg az eljárás alá vont ügyvéd, amely tárgyaláson a panaszos is személyesen jelen volt. Tekintettel arra, hogy az ügy állásáról a panaszos ebben az ügyben sem kapott tájékoztatást az eljárás alá vont ügyvédtől, a panaszos személyesen ment be a bíróságra, ahol az aktába történő betekintés során észlelte, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a tárgyalásra szóló idézést nem vette át, a kitézött tárgyaláson nem jelent meg, a határozatot nélküle hozta meg a bíróság, mely határozatot a bíróság megküldte eljárás alá vont ügyvédnek, aki azonban a határozatról a panaszost nem tájékoztatta.

A fenti ügyekben adott ügyvédi megbízásról írásba foglalt megbízási szerződés nem készült.

A panaszos 2018 évben két fizetési meghagyást is kapott a NAV-tól, innen értesült arról, hogy az említett perekben jogerős ítéletek születtek. A fizetési meghagyások átvételét követően a panaszos

többször is hívta telefonon az eljárás alá vont ügyvédet, azonban érdemi tájékoztatást nem kapott az ügyekről.

Az eljárás alá vont védekezése:

Az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi eljárás során egy beadványt intézett a Fegyelmi Tanácshoz, amelyben vitatta fegyelmi felelősségét. Előadta, hogy az ügyben szabályszerű megbízás alapján az ügyfél érdekeinek megfelelően járt el, mulasztás nem terheli. Beadványához 3 db word-formátumú, *aláírás nélküli iratot csatolt*, továbbá csatolt 1 db tárgyalási jegyzőkönyvet, egyúttal vállalta, hogy további iratait az eljárás későbbi szakaszában csatolja. Ígéretének nem tett eleget.

Végindítvány:

A fegyelmi biztos 2 rb. szándékos – 1 esetben folytatólagosan megvalósított – fegyelmi vétség elkövetelését róta az eljárás alá vont ügyvéd terhére, hivatkozott az Üt. 3. § (2) bekezdésére, az Etikai Szabályzat 6/1., 12/2., 12/4. és 14/2. pontjaira, mint az eljárás alá vont ügyvéd által megsértett normákra. Középmértékhez közeli pénzbírság kiszabására tett indítványt.

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indoka:

Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvénynek (Üttv.) a fegyelmi felelősség megítélése alapjául szolgáló anyagi jogi rendelkezései 2018. január 1. napján léptek hatályba. A jelen fegyelmi eljárás folyamatban léte alatt, 2018. december 22-én hatályba lépett, a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI. 26.) MÜK Szabályzat (FESZ) 1.4. pontja értelmében a fegyelmi felelősség elbírálására – jogszabály, vagy szabályzat eltérő rendelkezése hiányában – a fegyelmi vétség elkövetése idején hatályban lévő rendelkezéseket kell alkalmazni.

A FESZ 42.2. pontja alapján pedig e szabályzat rendelkezéseit a 2019. január 1-jét követően megkezdett eljárás cselekményekre kell alkalmazni.

A jelen ügyben kifogásolt ügyvédi magatartásra (mulasztásra) 2018. január 1. napját megelőzően került sor, így az anyagi jogi normák tekintetében az 1998. évi XI. törvény (Üt.) és az ezen időpontban még hatályos, az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló többször módosított 8/1999. (III.22.) MÜK Szabályzat (**régi Etikai Szabályzat**) rendelkezéseit kell alkalmazni, míg 2019. január 1-jét követően az eljárás lefolytatására az Üttv. és a FESZ eljárásjogi rendelkezései az irányadóak.

Az nem volt vitás a jelen ügyben, hogy a panaszos a szabálytalan gázvételezés ügyében az eljárás alá vont ügyvédet bízta meg jogi képviseletével. A szabálytalan gázvételezéssel összefüggésben két eljárás indult.

Az egyik egy polgári per volt, ahol a panaszos alperesi pozícióban volt. Az eljárás alá vont ügyvéd maga csatolta azt a tárgyalási jegyzőkönyvet, amely alapján megállapítható, hogy a tárgyaláson az eljárás alá vont ügyvéd és panaszos is személyesen jelen voltak, az eljárás alá vont ügyvéd tehát a panaszos jogi képviselőjeként járt el. Amennyiben tehát az eljárás alá vont ügyvéd a panaszos képviseletét a bíróságon ellátta, úgy rendelkeznie kell az ügyben keletkezett iratokkal, így különösen megbízási szerződéssel, a bírósági eljárás során keletkezett iratokkal, ítélettel, bírósághoz benyújtott beadványok feladóvévényeivel, az ítélet panaszos részére történő megküldését igazoló dokumentummal stb. Az eljárás alá vont ügyvéd mindössze 1 db tárgyalási jegyzőkönyvet csatolt a jelen eljárásban, míg az általa csatolt másik 3 db iraton sem aláírás, sem ügyvédi bélyegző, sem feladást igazoló jelzés (érkeztető bélyegző) nem látható, így ezen iratokról az sem állapítható meg, hogy egyáltalán bárhova benyújtásra kerültek-e.

A másik eljárás egy közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti per volt (a Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon), amely perben a panaszos felperesi pozícióban volt, és – a panaszos meg nem cáfolt állítása szerint – szintén eljárás alá vont ügyvéd, egy tárgyaláson együtt voltak jelen, az

eljárás alá vont ügyvéd tehát a panaszos jogi képviselőjeként járt el ebben az ügyben is. Amennyiben pedig az eljárás alá vont ügyvéd a panaszos képviselőt a bíróságon ebben az ügyben is ellátta, úgy rendelkeznie kell az ügy irataival, amely iratokat a fegyelmi eljárásban csatolnia kellett volna. Az iratcsatolás ezen ügygel összefüggésben teljes mértékben elmaradt.

A panaszos következetes nyilatkozata mellett tehát ez a jegyzőkönyvbe foglalt ügyvédi nyilatkozat is azt támasztja alá, hogy az eljárás alá vont ügyvéd mindkét ügyben eljár a panaszos képviselőjében.

Az eljárás alá vont ügyvéd a tárgyalási jegyzőkönyvben foglalt felhívás ellenére további nyilatkozatot nem tett, további iratokat nem csatolt, a panaszosnak a tárgyaláson előadott nyilatkozatait semmilyen formában nem cáfolta meg.

A fentiek alapján tehát a Fegyelmi Tanács a rendelkezésére álló iratokból és a panaszos – eljárás alá vont ügyvéd által meg nem cáfolt – nyilatkozataiból aggálytalanul állapította meg a tényállást.

A jelen ügyben tehát az eljárás alá vont ügyvéd azzal a magatartásával, hogy bírósági eljárásokban megbízást vállalt, azonban a tárgyalásokon több alkalommal nem jelent meg és az ügygel kapcsolatos tájékoztatási kötelezettségét is elmulasztotta, az ítéleteket nem küldte meg a panaszosnak, megsértette a fentebb hivatkozott Üt. 3. § (2) bekezdését, továbbá az Etikai Szabályzat 3/2., 12/2. és 12/4. pontjában foglaltakat és ezzel 1 rendbeli szándékos, folytatólagosan megvalósított fegyelmi vétséget követett el.

A folytatólagosság körében a Fegyelmi Tanács rámutat arra, hogy ha egy ügyvéd ugyanazon megbízójával fennálló jogviszony(ok) alatt több fegyelmi vétséget követ el, úgy azt a fegyelmi gyakorlat a folytatólagosság körébe vonja és így bírálja el. A fent leírt szabályszegések szándékosan elkövetettnek minősülnek, tekintettel arra, hogy az ügyvédeknek tisztában kell lenniük a törvényben és az Etikai Szabályzatban leírt kötelezettségekkel, melyek fentiekben leírtak szerinti megszegése szándékos elkövetésnek minősül.

Az iratcsatolási kötelezettség elmulasztása tekintetében megjegyzi a Fegyelmi Tanács, hogy az iratcsatolásnak a fegyelmi főmegbízott felhívásától számított 8 napon belül, de legkésőbb az előzetes vizsgálati eljárás befejezéséig (fegyelmi eljárás elrendeléséig) van helye. Mivel az eljárás alá vont ügyvéd ezen felhívásnak nem tett eleget, így megsértette az Etikai Szabályzat már hivatkozott 14/2. pontjában foglalt rendelkezést és ezzel további 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd azon bizonyítási indítványát, amely a panaszos feleségének tanúként történő meghallgatására vonatkozott, elutasította, tekintettel arra, hogy mindkét nevezett ügyben a panaszos (és nem a felesége) volt a megbízó, így a panaszos feleségének nyilatkozatától további érdemi információ nem volt várható, különös tekintettel arra is, hogy a panaszos két alkalommal is részletes nyilatkozatot tett az ügyben a Fegyelmi Tanács előtt. Itt jegyzi meg a Fegyelmi Tanács, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a házastársával történő saját szembesítését is indítványozta, ez azonban – még a bizonyítási indítványnak történő helyt adás esetén is – igen nehézkesen történhetett volna meg, hiszen az eljárás alá vont ügyvéd egyik fegyelmi tárgyaláson sem jelent meg.

A Fegyelmi Tanács a büntetés kiszabása során az Üttv. 108. § b) pontjában írt pénzbírság fegyelmi büntetést alkalmazta, annak mértékét a középértéknek megfelelő összegben határozta meg, azzal, hogy – az eljárás alá vont ügyvédre kedvezőbb – elkövetéskori szabályozást vette figyelembe.

A Fegyelmi Tanács rögzíti, hogy az elkövetéskor hatályos szabályozás a pénzbírság maximális összegét 600.000 Ft-ban állapította meg, szemben a jelenleg a hatályos szabályozással, mely már 1.000.000 Ft-ban határozza meg a kiszabható pénzbírság maximumát, így – a FESZ. 1.4.-1.5. pontjaira is figyelemmel – az eljárás alá vont ügyvéd számára kedvezőbb szabályok alkalmazásának volt helye.

A Fegyelmi Tanács a büntetés kiszabása során súlyosító körülményként értékelte azt a tény, hogy az eljárás alá vont ügyvéd kifejezetten hanyag módon járt el, esélyt sem hagyva az ügyfélnek arra, hogy

igazát a bíróság előtt megfelelő módon érvényesíthesse. A Fegyelmi Tanács súlyosító körülményként értékelte továbbá a rendbeliséget (kétrendbeli elkövetés) és a folytatólagosságot.

Enyhítő körülményként értékelte a Fegyelmi Tanács hogy a fegyelmi vétség elkövetését közvetlenül megelőző 10 évben az eljárás alá vont ügyvéddel szemben fegyelmi elmarasztalás nem történt (FESZ. 26.4. d) pont), a korábbi 3 jogerős fegyelmi elmarasztalás tehát nem vehető figyelembe a büntetés kiszabása során.

A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint – a fegyelmi biztos indítványával egyezően – a középmértéket elérő pénzbírság kiszabása elégséges, de egyben szükséges is a büntetéskiszabási célok elérése érdekében, továbbá ez a fegyelmi büntetés tekinthető az elkövetett fegyelmi vétségek tárgyi súlyával arányban állónak.

Miután az eljárás alá vont ügyvéd felelőssége megállapításra került, így a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvédet az Üttv. 142. § (2) bekezdése és a FESZ. 40.2. a) pontja alapján kötelezte a fegyelmi eljárás átalányköltségének megfizetésére.

A Fegyelmi Tanács határozata elleni fellebbezési jog az Üttv. 135. §-án alapszik.

A Fegyelmi Tanács határozata 2019. március 29. napján jogerős.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa – 2018. F. 226.)